

2. Hvad lavede Churchill-klubben?

Churchill-klubben gjorde hvad de kunne for at drille og genere tyskerne. De stjal tyske våben og ødelagde tyske skilte. De prøvede at ødelægge motoren på parkerede tyske biler og malede pile på spidserne af hagekors rundt omkring i Aalborg.

Efter nogle måneder begyndte de at lave mere alvorlig sabotage. De brød ind på kontoret hos et firma, der arbejdede for tyskerne. De ødelagde flere ting og satte ild på bygningen.

De satte også ild til jernbanevogne med materiale til tyskerne. Drengene blev meget tilfredse, da de fandt ud af, at der i en af vognene var tyske flydele. De morede sig også over, at de danske brandmænd trådte på vandslangerne, da de skulle slukke ilden.

En dag talte de med nogle tyske soldater. Soldaterne slappede af i selskab med de flinke, danske drenge og opdagede ikke, at drengene havde taget et af deres våben.

En gang kom nogle af drengene fra Churchill-klubben forbi en parkeringsplads med mange tyske biler. En af drengene tog en bold fra nogle børn og sparkede den ind på den indhegnede plads. Nu havde han en god undskyldning for at klatre over hegnet for at hente bolden. Han ville gerne pille ved motoren på nogle af bilerne, men der var for mange nysgerrige, der stod og kiggede på bilerne. I stedet fik han øje på et våben i en af bilerne. Bilen holdt tæt parkeret ved hegnet, så det lykkedes at få våbnet smuglet igennem hegnet ud til de andre drenge.

Våbnene blev skjult i Aalborg Kloster, som også var tilholdssted for Churchill-klubben. Faderen til to af drengene var præst ved klosterkirken og familien havde en lejlighed i det gamle Helligåndskloster. Af og til holdt drengene skydeøvelser med de stjalne våben. Det foregik som regel i en afsides del af klostret eller hos en af drengene, der boede i Nørresundby. De kom af og til galt af sted med vildfarne kugler. Heldigvis fik de kun nogle småskrammer. Foto: Jens Kristensen

Egil Foxberg fortalte i midten af 1980'erne om afbrændingen af togvogne:

Vi tog benene på nakken og var hurtige ovre på den anden side af Jyllandsgade. Her ventede vi spændt på en mægtig brand, men intet skete.

Vi diskuterede, hvad vi havde gjort galt. Til sidst aftalte vi at gå derover igen.

I det samme flammede et vældigt bål op.

Efter kort tid kom brandvæsenet. Brandmændene havde meget travlt. Lige indtil de opdagede, at det var tyske banevogne, der brændte.

Så begyndte de at give sig god tid. De trampede rundt og trådte på slangerne.

Hele indholdet af jernbanevogningen var brændt, inden ilden blev slukket.

Et par aftener efter var et par klubmedlemmer igen på godsbanen med samme gode resultat.

Efterhånden havde vi stjålet mange tyske våben. Ved de sidste aktioner mod tyskerne var vi bevæbnede med de pistoler, vi havde stjålet.

Havde vi fortsat arbejdet, ville vi sikkert have brugt pistolerne. Vi var efterhånden indstillet på at skyde en tysk vagt ned, hvis det blev nødvendigt.

Peter Laursen: Churchill-klubben som Egil Foxberg oplevede den. Forlaget Hellas 1987, s. 23

På et tidspunkt lykkedes det også for nogle af drengene at stjæle en maskinpistol fra et vindue i en tysk barak. Der var mange tyske soldater i nærheden, men en af dem kravlede ind af vinduet, da de tyske vagter kiggende den anden vej. Han fik løftet maskinpistolen ud til drengene udenfor.

Det gik næsten galt, da de skulle hjem med maskinpistolen. De havde skaffet en stor budcykel og ville gemme våbnet under en frakke. Men frakken gled af og maskinpistolen blev synlig.

Det lykkedes alligevel at komme hen til Aalborg Kloster, hvor de gemte de fleste af deres våben.

Drengene var dog blevet set af et par danskere, der fortalte det videre til politiet. En af drengenes cykler havde en speciel støttestod. Det betød, at politiet kunne genkende cyklen og få fat i et par af drengene. De fandt dog på nogle gode forklaringer og da deres fædre var betydningsfulde mænd i byen, fik de lov at gå.

Churchill-klubben lavede mange ting, der var farlige. De kunne let risikere at blive opdaget af tyske soldater eller danskere, der kunne fortælle politiet, hvad de havde set. Derfor forberedte man sig ved at kunne sige nogle fornuftige ord på tysk, hvis en tysker skulle dukke op.

Af og til talte drengene også om, at hvis de blev opdaget, kunne man slå eller overfalde de tyske soldater. I virkeligheden brugte Churchill-klubben aldrig vold.

Til gengæld var de ivrige for at få ødelagt så meget som muligt. En aften blev de opdaget af en tysk vagt på flyvepladsen, så de måtte cykle videre. På tilbagevejen kom de forbi en traktor. Den satte de ild til i stedet for dog at få ødelagt noget, selv om traktoren ikke tilhørte tyskerne.

Tyskerne havde nogle kanoner, som blev brugt mod de engelske fly. En gang ville de smide en af disse kanoner i vandet, men da de var ved at slæbe den ned mod kajen, kom der en tysk vagtpost. De skyndte sig at smide kanonen og løbe væk.

Den tyske soldat havde set dem og fløjtede efter dem. Drengene løb videre og soldaten løb efter dem.

Det lykkedes at komme i sikkerhed hjemme hos en af drengene, men de var nødt til at vende tilbage for at hente deres cykler.

Så måtte de låne andet tøj og kasketter, så den tyske soldat ikke kunne genkende dem. Drengene trak kasketterne godt ned i panden og det lykkedes dem at få fat i cyklerne, selv om vagten stadig var på sin post.

Et af klubbens medlemmer fortalte i 1945 om nogle af de ting, som Churchill-klubben havde lavet

„I slutningen af vinteren og henad foråret fik vi taget fat med nedrivning af tyske skilte, og kunne det ikke lade sig gøre, nøjedes vi med at ødelægge dem. Vi fik også ødelagt en del inventar og regnskaber hos storentreprenør og værnemager Fuchs i Nørresundby og medtog en skrivemaskine.

Nu nærmede den 9. april sig, og vi var klar over, at aftenen før måtte vi foretage os noget større. Om eftermiddagen d. 8. april uddelte vi hjemmelavede løbesedler, der var duplikeret i et antal af ca. 400 stykker, udstyret med et antinazistisk tegn: hagekorset med pile. Om aftenen gik vi så rundt med malerpotte og malede tegnet på husmure og navnlig på gadedøre.”

http://www.galster.dk/slaegten/pdf_filer/aalborg_katedralskole_under_besaettelsen.pdf

Arbejdsopgaver

1. Hvorfor stjal Churchill-klubben så mange våben?
2. Hvad ville Churchill-klubben lave, da man nærmede sig den 9. april? Hvorfor ville man gøre noget på netop dette tidspunkt?
3. Lav en liste over de forskellige typer af sabotage, som Churchill-klubben lavede. Hvilken effekt tror du deres aktioner havde?
4. Del klassen op så hver anden tager opgave a og hver anden tager opgave b
  - a. Forestil dig at du er medlem af Churchill-klubben. Hvordan har du det, aftenen før I skal ud og lave en sabotageaktion – hvilke tanker gør du dig? Fortæl dine overvejelser videre til din sidekammerat.
  - b. Forestil dig at du er medlem af Churchill-klubben. Hvordan har du lige efter en veloverstået sabotageaktion - hvilke tanker gør du dig? Fortæl dine overvejelser videre til din sidekammerat.

Arbejdsopgaver